

T.C.
DIŞİŞLERİ BAKANLIĞI
Siyaset Planlama Genel Müdür Yardımcılığı

7/3675

G.K. 102

ÇOK İVEDİ

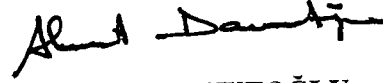
Sayı : B.06.0.SPG.0.01.00.00-026.21 -2012/6206769
Konu : Yazılı Soru Önergesi/Osman
Korutürk/ 7/3675

TBMM BAŞKANLIĞINA

İlgi: 08 Ocak 2012 tarih ve A.01.0.KKB.0.10.00.00-46837 sayılı yazıları.

İstanbul Milletvekili Sayın Osman Korutürk'ün kayıtlı 7/3675 esas numaralı soru önergesinin yanıtı ilişikte sunulmaktadır.

Saygılarımla arz ederim.

Ahmet DAVUTOĞLU
Dışişleri Bakanı

Ek:Tk

İSTANBUL MİLLETVEKİLİ SAYIN OSMAN KORUTÜRK

7/3675 SAYILI YAZILI SORU ÖNERGESİ

SORU:

Son dönemde, yerli ve yabancı basında, Suriye muhalefетinin Türkiye Cumhuriyeti sınırları içinde örgütlendiğı, Türkiye’de silahlı eğitim aldığı; Suriye Hükümet kuvvetlerine karşı yürüttüğü silahlı direniş için Türkiye’yi bir üs ve merkez olarak kullandığı yolunda yoğun haber ve yorumların yer aldığı dikkati çekmektedir.

Bu bağlamda, “antiwar.com” adlı savaş karşıtı bir internet sitesinde, evvelce Amerikan Haberalma Teşkilatı CIA’nin çeşitli kademelerinde görev yapmış olan ve halen televizyon yorumculuğu yapan Philip Giraldi adlı Amerikalı’nın, Türkiye’nin ABD adına Suriye’de rejimi devirmek üzere faaliyette bulunduğı, Suriyeli direnişçilerin Libya ordusunun ihtiyaç fazlası silahlarıyla donatıldığı, bu silahların, NATO’nun konuya doğrudan müdahil olmamasına rağmen, Libya’dan NATO uçaklarıyla bölgeye taşındığı; bu çerçevede, Suriye direniş örgütü Suriye Ulusal Konseyi’nin askeri kanadı olan Özgür Suriye Ordusu’nun İskenderun’dan faaliyette bulunduğı ve Trablus’daki Libya Geçici Ulusal Konseyi’ne mensup 600 silahlı Libya savaşıncının, Suriye’den kaçan bir eski istihbarat generalinin komutasında örgütlenen “gerilla güçlerine” düzenli ordu birlikleriyle nasıl savaşıacakları konusunda tatbiki eğitim vermek üzere Suriye’ye gönderildiğı, keza Fransız ve İngiliz eğitimcilerin de aynı amaçla bölgede bulundukları yolunda raporlar alınmakta olduğunu öne süren uzun makalesi yayınlanmış, bu makale Türk basınına da yansımıştır. Keza, İngiliz “The Guardian” gazetesinde 18 Ocak 2012 tarihinde Jonathan Steele imzasıyla yayınlanan bir makalede, direnişçi Suriye’ye müdahalesinin Libya örneğindeki gibi açık şekilde değil, Soğuk Savaş dönemindeki gibi gizlice yapıldığını öne sürerek Türkiye’nin bu müdahaledeki rolünü Reagan devrinde ABD’nin Nikaragua’daki direnişçi kontralarla Honduras üzerinden verdiği destekten hareketle Honduras’a benzetmiştir.

Bunlar ve buna benzer haberler, hükümetin genel ifadelerle zaman zaman tekrarladığı, inandırıcılıktan uzak, “kimsenin içişlerine karışılmadığı” yolundaki söylem dışında şimdiye kadar yalanlanmamıştır. Söz konusu iddialar gerçek ise bu, Hükümet’in Suriye’deki silahlı direnişi fiilen desteklediğı anlamına gelmektedir. Bu durumda Türkiye bölgesel ve küresel boyutta çok vahim, en hafif deyimle maceracı bir tutum içine girmiş olacaktır.

Bugüne kadar, Bölgesinde istikrar oluşturuvcu ve güven verici bir devlet olarak, tüm bölge ülkeleri nezdinde özel bir ağırlık ve itibara sahip bulunan ve bu ağırlık ve itibar sonucu uluslararası camianın güvenilen bir üyesi olagelmiş bulunan Türkiye, İkinci Körfez Savaşı sonrası tesis etmiş olduğı “Irak’a komşu ülkeler ve diğerleri” forumuyla toprak bütünlüğünün, egemenlik ve bağımsızlığının korunmasına somut katkılarda bulunduğı Irak’ın Başbakanı tarafından artık açıkça “Bölgede mezhep ayrımcılığı ve savaş kışkırtıcılığı yapan bir ülke olarak” suçlanabilmektedir.

1. Hükümet, Suriye'deki silahlı muhalefeti fiilen desteklemekte midir? Kendilerine para, eğitim, silah ve donanım yardımı yapmakta mıdır?
2. Televizyon söyleşilerinde "Suriye'nin en ücra köyünde olan bitene dahi vakıf olduğunu" söyleyen Sayın Dışışleri Bakanı, bu istihbaratını milli kaynaklardan mı edinmektedir? Komşu bir ülkenin köylerine varıncaya kadar istihbarat derleme ihtiyacına neden gerek duymaktadır? Bu ilginin, o ülkede olup bitenlere doğrudan müdahil olmakla bir ilintisi var mıdır?
3. Yola komşularla "sıfır sorun" gibi uygulama imkânı bulunmayan bir sloganla çıkan hükümet, bugün geldiğimiz noktayı nasıl değerlendirmektedir?
4. Ülkemizi, yakın geçmişte çok iyi ilişkiler içinde bulunduğu birden fazla bölge ülkesiyle bugün neredeyse savaşın eşiğine getirdiği görülen Hükümet, bu durumda, şimdilik iyi ilişkiler sürdürdüğünü iddia ettiği diğer bölge ülkelerinin Türkiye'ye güvenlerini koruduklarını düşünmekte midir?
5. Medyada zaman zaman Sayın Dışışleri Bakanına, bazen de "üst düzeyli Dışışleri yetkililerine" atfen yer alan "Türkiye'nin bölgesinde bir istikrar unsuru olduğu, sıfır sorun esasının ana çizgileriyle geçerli bulunduğu, birkaç münferit olayın resmin bütününe görülmesini engellememesi gerektiği" şeklindeki soyut söyleme Sayın Bakan ve bu demeçleri veren yetkililer inanmakta mıdırlar? İnanıyorlarsa Sayın Bakan, her geçen gün daha fazla sarpa sarmakta yakın çevremizde, bizim de müdahil olduğumuz gelişmeler bağlamında, dış politikamızın temel hedef ve çizgilerini izah etmek için TBMM'de bir özel oturum düzenlemeyi öngörmekte midir?

YANIT:

"Komşularımızla sıfır sorun" ilkesi durağan değil, sürekli. Cumhuriyetimizin kuruluşundan bu yana ilke edindiğimiz "yurtta sulh, cihanda sulh" anlayışımızın günümüze uyarlanmış şekilde ifadesidir. Türkiye'nin bir güvenlik, istikrar ve barış kuşağıyla çevrilmesi hedefini yansıtır. Bugün komşularımıza yönelik olarak izlemekte olduğumuz tüm politikalar da daima geçerliliğini koruyacak bu hedefi temel almaktadır.

Türkiye'nin bölgesine yönelik politikasının bir diğer temel özelliği de, hukukun üstünlüğü, iyi yönetim, insan hakları, özgürlük, demokrasi gibi evrensel değerlerin bölgemizde de egemen kılınmasını ve kardeş bölge halklarının çağımızın bu değerlerinden mahrum kalmaması gerektiği anlayışına dayanmaktadır.

Bu bağlamda, Ortadoğu ve Kuzey Afrika'da cereyan etmekte olan değişim ve dönüşüm süreçleri, dostluk ve barış temelli politikalarımızın ana önermelerini zayıflatmamış, aksine

öngördüğümüz hedeflerin bölge açısından ne denli isabetli olduğunu bir kez daha ortaya koymuştur.

Türkiye, bölgede yaşanan olayların, halkların meşru talep ve beklentilerinin karşılanmasının daha fazla ertelenemeyeceğinin işareti olduğunu görmektedir. Son gelişmeler, halkların artık çatışma, yoksulluk, yolsuzluk ve baskı kelimeleriyle tanımlanmak istemediklerini, değişimin zamanının geldiğini açık ve net olarak ortaya koymuştur.

Suriye halkının meşru taleplerinin barışçıl yollardan dile getirilmesinin yararına ve gerekliliğine inanmakta, Suriye muhalefetiyle temaslarında barışçıl yolların terk edilmemesi gerektiğini kuvvetle vurgulamaktadır.

911 km kara sınırı paylaştığımız Suriye'deki gelişmelerin, dış politika boyutunun yanı sıra, ülkemizi doğrudan ve yakından ilgilendiren insani ve iç güvenlik boyutları da bulunmaktadır. Ülkemiz sınırları dışında da olsa, özellikle Suriye'de başgösteren bir insani krizin kamu düzenimiz ve ulusal güvenliğimize birtakım yansımalarının olması kuvvetle muhtemeldir.

Sınırımızın öte yanındaki bu mevcut istikrarsızlık ortamı gelişmelerin yakından ve günü gününe takip edilmesini ve olaylar karşısında hazırlıklı ve kararlı şekilde hareket etmemizi sağlayacak ulusal politikaların geliştirilmesini zorunlu kılmaktadır. Aksi takdirde, doğabilecek olumsuz gelişmelere karşı hazırlıksız yakalanılmasının faturasının, ulusal çıkarlarımız açısından oldukça ağır olabileceği hatırd tutulmalıdır. Dolayısıyla, başta ülkemize komşu sınır köylerindeki durum olmak üzere, Suriye genelinde olup bitenlere vakıf olunması, bu ülkenin içişlerine yönelik bir müdahaleden ziyade ulusal çıkarlarımızın gereği olan ilgi ve dikkat olarak algılanmalıdır.

Öte yandan, dış politikasını bölgede barış, istikrar ve refah kuşağı tesis edilmesi eksenine oturtan ve yakın çevresinde halkların meşru talepleri doğrultusundaki siyasi dönüşüm ve değişim süreçlerini destekleyen Türkiye'nin, bir sıcak çatışmanın içine çekilmesi söz konusu değildir.

Nitekim bölgemizin içinden geçmekte olduğu bu tarihi dönemde, geçiş sürecinin ilk aşamalarını başarılı bir şekilde tamamlamakta olan bölge ülkeleri ile aramızdaki ilişkilerin son dönemde yeniden ivme kazanmaya başlaması memnuniyetle not edilmektedir. Bu durum, meşruiyetini kaybetmiş yönetimlerle değil, iktidarın gerçek sahibi halklarla saf tutan politikalarımızın isabetliliğini ve bölgede halklar nezdinde sahip olduğumuz itibarı göstermektedir.

Dış politikamızı ilgilendiren gelişmeler karşısında zamanlıca ön alınabilmesi ve etkin yanıtların süratle geliştirebilmesi bakımından iç siyasi düzlemde anlayış birliği sağlanması önemli rol oynamaktadır. Bu itibarla, TBMM'nin dış politikamıza ilişkin gelişmeler hakkında düzenli olarak bilgilendirilmesine özen gösterilmekte, dış politikamızın şekillendirilmesi sürecinde TBMM'de temsil edilen tüm siyasi partilerin değerli görüş ve katkıları dikkatlice değerlendirilmektedir. Nihai tahlilde, dış politikamız asli gücünü, ulusal birliğimizden ve halkımızın desteğinden almaktadır.